

laa for os, drejer det sig om alt i alt 150 Læs Hø. Den ærede Ordfører sagde, at der er Udsigt til, at det bliver meget mere i Fremtiden, naar vi faa Kammerslusen. Jeg har ladet mig sige, at der er Udsigt til det modsatte, idet Beboerne paa Øerne Fanø og Manø — der er enkelte Engstrækninger baade paa Fanø og Manø, og der er ogsaa gode Enge ved Esbjerg og opad Vestkysten — ville sælge disse Enge, saa der er Udsigt til, at den Transport bliver mindre. Men nu sætter jeg, det forholder sig rigtigt, at Transporten ikke bliver mindre. Jeg gaar ud fra, at den vedbliver at være paa 150 Læs Hø eller maaske mere. Og lad mig sætte en rimelig Pris pr. Læs, f. Eks. 20 Kr. — paa den Egn, hvor jeg bor, tror jeg nok, Prisen er 10 Kr., men lad mig sige, at det er dyrere dernede — hvad der i øvrigt ikke er Grund til — lad mig sige, at Prisen er 20 Kr. pr. Læs. Det bliver altsaa i alt 3,000 Kr. Men Renten af Udgiften til Kammerslusen er 7,000 Kr. foruden Udgiften til den daglige Pasning og Vedligeholdelse. Jeg haaber, at ærede Medlemmer ville se, at det dog er at købe Guld for dyrt. De 150 Læs Hø vilde sikkert kunne afsættes paa anden Maade, der vil rimeligvis være Brug for Høet længere Nord paa. — De Robaade, Motorbaade og Sejlskibe, der anvendes, ere ligeledes saa ubetydelige, at jeg ikke synes, at det kan nævnes i denne Forbindelse, saa meget mere som Sejlsadsen jo ikke hindres ved Gennemgangsslusen. Det er mig sagt, at Værdien af hele den Ind- og Udførsel til og fra Ribe, som for Tiden foregaar ad Ribe Aa, er ikke en Gang saa stor som Renten af de Beløb, der skulle medgaa til Kammerslusen plus Udgiften til den daglige Betjening og Vedligeholdelse. Jeg tør ikke indestaa for, at det er sandt, men det være, som det være vil. I hvert Fald haaber jeg, det vil være let forstaaeligt for ærede Medlemmer, at det er saa smaat den Slags Ting, at det kan ikke begrunde saa kostbare Foranstaltninger som Kammersluseanlægget.

Man siger, og det siger ogsaa den ærede Ordfører, at man tænker slet ikke paa at præjudicere noget med Hensyn til Fremtiden og det, som der har været talt om i mange Aar, nemlig en Kanalisering af Ribeeaa, altsaa Anlæg af et virkeligt Sejlløb med et Havneanlæg ved Ribe. Det har staaet paa Dagsordenen i mange Aar, og der har ikke været særlig Stemning derfor i Rigsdagen trods al Velvillie for Ribe, fordi man ikke kunde se, at det

virkelig vilde være til en saadan Gavn for Ribe, at denne stod i Forhold til de dermed forbundne Udgifter. Ribe har nu en Gang desværre ikke noget Opland mod Syd og i alt Fald for lidt mod Nord, og der er ikke en Udsigt til særlig Stigning i Forretningsvirksomheden i Ribe, som kunde begrunde Foranstaltningen. Som Følge deraf kunne vi ikke se, at en saadan Kanalisering med tilhørende Havneanlæg i væsentlig Grad kan hjælpe Ribe. At det kunde være til nogen Nytte, er muligt. — Saa siges det, at man foregriber jo intet med Hensyn til Fremtiden, det tænker man jo ikke paa! Jo, det tænker man paa alligevel, og hvis ærede Medlemmer ville se, hvad der staaar i Bilag I, der indeholder en Henvendelse fra Ribe Havneudvalg, vil det ses, at det ser ud til, at man truer med at ville gøre Erstatningskrav gældende mod Statskassen, fordi man derved berøver Byen Udsigt til en Gang i Fremtiden ved Kanaliseringens Udførelse at faa Udbytte af den Kapital, som er anbragt deri: dér ligger alligevel Hunden begravet. Det er egentlig det, man tænker paa. Nu skal jeg ikke sige et Ord ved denne Lejlighed om en saadan Mulighed. Jeg har kun villet udtale min Opfattelse af Stillingen paa Rigsdagen hidtil. Men jeg sætter det Tilfælde — det er muligt, jeg tager fejl, hvad jeg nu ikke tror, jeg gør —, at efter en Del Aars Forløb bliver Lovgivningsmagten enig om, at den nu vil have den Kanalisering gennemført, og vedtager en Lov om en Udvidelse af Havnen ved Ribe — saa er der ikke forgrebet noget som helst ved at udelade denne Kammersluse, thi den kan ogsaa anlægges til den Tid, man kan foretage de nødvendige Foranstaltninger med Gennemfartsslusen, og det kan gøres uden forøgede Udgifter for Statskassen. Men jeg ser ikke rettere, end at det at holde paa, at Kammerslusen nu skal anlægges, er, som det er antydnet i Betænkningen, det første Led i de Bestræbelser, der ere oppe for at faa Ribeeaa kanaliseret og en Havn anlagt ved Ribe By. Man giver ved at vedtage Kammerslusen en Antydning af, ligesom et halvt Løfte om Rigsdagens Standpunkt til denne Sag, og det anser jeg ubetinget for urigtigt, og det mener jeg, vi ikke skulle indlade os paa.

Jeg vil ende, som jeg begyndte. Jeg vil af Hjertet være med til at støtte Ribe By, saa vidt jeg kan, og saa vidt jeg finder god Mening deri, men jeg kan ikke gaa med til det her foreslaede. Jeg skal